

man betænker sig paa denne Sag et Aarstid endnu. Jeg skal dermed forlade disse Skolebygninger, idet jeg bemærker, at denne Rigdom af Forbringer sandsynligvis hidrører fra, at man har været saa heldig at faae en Arkitekt op til Færderne for at undersøge disse Forhold, og det er naturligt, at denne vistnok meget flinke Mand har søgt at gjøre sin Rejse saa nyttig for Færderne som muligt ved at stille mange Forslag.

Jeg vender mig nu til Vædringsforlagene under § 21. Nr. 50 kan jeg forbigaa. Nr. 51 og 53 ere oplyste i en Skrivelse, der er aftrykt i Betænkningen, fra den høitærede Kirke- og Undervisningsminister. De angaa Oprettelsen af et Kapellani i Eistrup Sogn i Sjælland og Tilskud til Opførelsen af een eller to Kirker med Mere sammesteds. Da Udvalget ikke har tiltraadt disse to Vædringsforslag, men udtalt sig i Betænkningen, skal jeg for Diebliffet, da det vil være mig strengt nok at komme igennem den første Redegørelse af Vædringsforlagene, forbigaa dette Punkt ved at henvise til Betænkningen. Hvad Nr. 52 angaar, har et Mindretal vovet at foreslaa dette Beløb negtet. Det angaar Opførelsen af en Kirke ved Padesø i Hauerstev Sogn i Fyn. (Bentzen: Nei! Hauerstev), naa, altsaa Hauerstev Sogn. Denne Kirke ønske 5 Sogne opført paa det paagjældende Sted, hvor vedkommende Proprietær har overladt dem en Byggeplads frit. Den er beregnet til 19,000 Kr., og Vedligeholdelsen og Renngjørelsen tror jeg, er garanteret med 60 Kr. aarlig; det er maaske en lille Sum, men jeg skal ikke gaa nærmere ind herpaa. Af disse 19,000 Kr. ere 9,000 skaffede tilveie, ikke i Kontanter, men dels ved Løfter om Kontanter, dels ved Løfter om Naturalpræstationer, Rjørsel, Gængdage osv. Paa hvad Maade man har ansat denne Rjørsel og disse Gængdage, er ikke nærmere oplyst i Beretningen, og hvorledes det dermed forholder sig, skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Det forekommer imidlertid Mindretallet, at dette Beløb, de 19,000 Kr., maatte, da det ikke er høiere, Kirkeierne tilligemed Beboerne i disse fem, formentlig meget store Sogne — i alt Fald er Bispenberg et meget stort Sogn — kunne have skaffet tilveie ved egne Midler, i alt Fald, om ikke lige strax, saa dog ved aarlige Bidrag i en længere Aarrække. Det forekommer Mindretallet, at der kunde være saa meget mere Grund for Kirkeierne i disse 5 Sogne til at træde hjælpende til, som det er klart, at de have Fordel ved at faae henvist de paagjældende Familier til denne Kirke, saa at de derved slippe for, at disse bruge deres egen. Med Hensyn til den rettlige Forpligtelse overhovedet for Kirkeiernes Vedkommende til i saadanne Tilfælde at indbefomme en tilstedeværende firkkelig Erang, er det ikke fuldstændig klart oplyst, i hvilket Omfang

den eksisterer. Der foreligger for mig ingen Oplysninger om, at Kirkeierne særlig have vist Interesse for det Spørgsmaal; men selv om de ikke have gjort det, skulde man mene, at dels de 5 Sogne, dels andre Interesserede ad privat Veie dels kunde skaffe det Fornødne tilveie, dels kunde optage et Laan, saa at man ikke havde behøvet navnlig for dette Tilfældes Vedkommende at ty til Statens Tilskud af den største Del af det Beløb, der skal anvendes. Jeg tror, at det kan føre videre, end man nu kan overflue, naar man under saadanne Forhold skal ty til Statskassen, og man ikke har en mere almindelig Overfugt over den Slags Forhold, end man nu har. Det at tage saadanne Ting enkeltvis kan føre til Konsekventer, som man ikke behøver at naae til, hvis man havde en mere almindelig Overfugt over det, som behøves for at indbefomme de Egne, hvor der er Erang. Desuden kunde det befrægtes, at et Forsøg paa saaledes enkeltvis at løse disse firkkelige Spørgsmaal, uden at man har dannet sig nogen Regel iforveien, kunde føre til noget Sigende, som vi have kendt med Hensyn til Afgjørelsen af Fjernbanespørgsmaal. Det kunde føre til, at man siger: Faar jeg Mit, faaar Du Dit, saa at man enkeltvis fik det ordnet paa den Maade, som vi ogsaa lidt have set med Hensyn til andre lokale Spørgsmaal; man har slaaet det sammen, og saa faaet to maaske urimelige Ting til at gaa som een rimelig, istedetfor at vi ellers maaske vilde være gaaede en anden Veie med Hensyn til begge Dele. Det udfætter man sig for ved saaledes at udstykke Spørgsmaalet alt for meget i rent lokale Spørgsmaal. Jeg negter ikke, at der kan være saa paatrængende Tilfælde, at man skal vige fra de almindelige Regler; men her forekommer det mig ikke at være nogen paatrængende Erang, her forekommer der mig ikke at være gjort Tilstrækkeligt af Beboerne for denne Sag, inden de henvendte sig til Statskassen, og at der i Forhold til det, der er gjort, fordres for Meget af Statskassen. — Forslaget under Nr. 54 har Udvalget motiveret i Betænkningen. Det er en Indbefommen mod Ministerens Ønske med Halvdelen af Beløbet, men dog med den Forventning, at forsaavidt Beløbet anvendes, bliver Malerisamlingsens Lokale at tage i Brug for de Skulpturarbejder, man opstiller, og at da Bestyrelsen deraf bliver henlagt under den samme Bestyrelse som nu Malerisamlingen. Jeg skal ikke udtale mig om dette Spørgsmaal, før vi have hørt den ærede Minister udtale sig. Jeg antager efter Udtalelserne i Anmærkningerne, at den ærede Minister vil finde sig tilfredsstillt ved dette Forslag. — Jeg kommer nu til Forslagene angaaende det fgl. Theater. Det første Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa, idet jeg forudsætter, at der er den ærede Minister enig med Udvalget, nemlig: at antage en vis Norm for Beregningen af Forestillingsindtagterne, en Norm, vi nu have taget